

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 88 PŽ-4808/2018-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ane Cvitković, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izvjestiteljice i Nikoline Mišković, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja stečajna masa iza CROATIA PETROL d.o.o., OIB 69836189872, Slavonski Brod, Vinkovačkih žrtava 19, kojeg zastupa punomoćnik Krešimir Tomac, upravitelj stečajne mase, protiv tuženika STJEPANA BERIĆA, vlasnika obrta GAMA PROMET, Okučani, Vukovarska 2, kojeg zastupa punomoćnik Nemanja Nožinić, odvjetnik iz Nove Gradiške, radi isplate, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P-102/2009-14 od 10. ožujka 2010., u sjednici vijeća održanoj 8. lipnja 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P-102/2009-14 od 10. ožujka 2010. u dijelu točke 1. izreke kojom je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Maria Lukačevića iz Slavanskog Broda, poslovni broj Ovr-69/08 od dana 17. srpnja 2008., kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju tražbinu u iznosu od 865.200,97 kn, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospijeca pojedinog iznosa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu za osam postotnih poena, i to na iznos od:

- 3.912,57 kn od 10. siječnja 2008. do isplate;
- 15.909,97 kn od 10. siječnja 2008. do isplate;
- 37.377,09 kn od 17. siječnja 2008. do isplate;
- 36.939,65 kn od 17. siječnja 2008. do isplate;
- 16.952,33 kn od 26. siječnja 2008. do isplate;
- 16.701,80 kn od 1. veljače 2008. do isplate;
- 8.350,90 kn od 1. veljače 2008. do isplate;
- 33.403,60 kn od 1. veljače 2008. do isplate;
- 12.001,14 kn od 8. veljače 2008. do isplate;
- 8.150,82 kn od 8. veljače 2008. do isplate;
- 8.965,90 kn od 10. veljače 2008. do isplate;
- 24.452,46 kn od 10. veljače 2008. do isplate;

- 8.150,82 kn od 10. veljače 2008. do isplate;
- 13.366,32 kn od 16. veljače 2008. do isplate;
- 8.000,76 kn od 19. veljače 2008. do isplate;
- 15.985,51 kn od 22. veljače 2008. do isplate;
- 24.770,35 kn od 25. veljače 2008. do isplate;
- 16.001,52 kn od 29. veljače 2008. do isplate;
- 16.027,14 kn od 29. veljače 2008. do isplate;
- 19.553,86 kn od 29. veljače 2008. do isplate;
- 11.900,44 kn od 29. veljače 2008. do isplate;
- 32.162,87 kn od 6. ožujka 2008. do isplate;
- 8.050,78 kn od 9. ožujka 2008. do isplate;
- 8.372,81 kn od 9. ožujka 2008. do isplate;
- 15.940,54 kn od 9. ožujka 2008. do isplate;
- 24.152,34 kn od 11. ožujka 2008. do isplate;
- 33.203,52 kn od 18. ožujka 2008. do isplate;
- 38.366,50 kn od 18. ožujka 2008. do isplate;
- 37.583,32 kn od 30. ožujka 2008. do isplate;
- 34.081,91 kn od 30. ožujka 2008. do isplate;
- 51.423,00 kn od 5. travnja 2008. do isplate;
- 17.001,92 kn od 8. travnja 2008. do isplate;
- 15.420,74 kn od 8. travnja 2008. do isplate;
- 25.920,12 kn od 9. travnja 2008. do isplate;
- 33.923,32 kn od 12. travnja 2008. do isplate;
- 23.150,28 kn od 15. travnja 2008. do isplate;
- 50.884,98 kn od 18. travnja 2008. do isplate;
- 44.205,66 kn od 20. travnja 2008. do isplate;
- 14.481,40 kn od 22. travnja 2008. do isplate.

Obrazloženje

Presudom prvostupanjskog suda održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Javnog bilježnika Maria Lukačevića iz Slavanskog Broda, poslovni broj Ovr-69/08 od dana 17. srpnja 2008., kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju tražbinu u iznosu od 865.200,97 kn, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dospeljeća pojedinog iznosa do isplate, a po stopi kao za trgovačke ugovore, kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 6.143,20 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 17. srpnja 2008. do isplate, dok je ukinut platni nalog za iznos ovršnog troška od 30,00 kn. Osim toga, naloženo je tuženiku namiriti tužitelju tražbinu s osnove neplaćenih zateznih kamata od 23.884,26 kn sa daljnjim zateznim kamatama od 19. studenog 2009. kao dana podnošenja zahtjeva do isplate.

U točki 2. izreke odbijen je tužitelj s dijelom tužbenog zahtjeva za isplatu zakonskih zateznih kamata na novčanu tražbinu s osnove neplaćenih zateznih kamata, od dospeljeća svakog pojedinog iznosa do 18. studenog 2009.

Rješenjem o trošku naloženo je tuženiku da tužitelju naknadi iznos od 63.587,1 kn, dok je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadom troškova u iznosu od 73.747,20 kn i tuženikov zahtjev za naknadom troškova u iznosu od 7.988,85 kn.

Tuženik je pravovremeno podnio žalbu protiv dijela presude kojom je održan na snazi platni nalog na isplatu iznosa od 865.200,97 kn sa zakonskim zateznim kamatama od dospijeća do isplate, pobijajući je zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 90/19; dalje: ZPP), s prijedlogom da ovaj sud pobijanu presudu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Pobijana presuda ispitana je na temelju odredaba čl. 365. ZPP-a, u granicama žalbenih razloga te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. toga Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari jest tužbeni zahtjev na plaćanje cijene za naftno gorivo koje je tužitelj kao prodavatelj isporučio tuženiku kao kupcu.

Budući da sama isporuka naftnog goriva nije bila sporna, već je tuženik tvrdio da je dio duga plaćen po zadužnici te da tužitelj nije ispunio svoju obvezu jer mu nije dostavio izjave o usklađenosti iz kojih bi bilo vidljivo da je kakvoća naftnog goriva sukladno zahtjevima propisanim u Uredbi o kakvoći tekućih naftnih goriva i da je ispitivanje provedeno po propisanim metodama, prvostupanjski je sud na temelju rezultata provedenog dokaznog postupka utvrdio da uplate po zadužnici nije bilo, a da je tužitelj svoju obvezu ispunio zbog toga jer je tijekom prvostupanjskog postupka dostavljena sporna dokumentacija iz koje proizlazi da se podaci o isporučenoj količini i vrsti goriva iz računa podudaraju s podacima iz izjava o sukladnosti, što znači da je gorivo imalo potrebnu kakvoću i da je ispitano u akreditiranom laboratoriju Rafinerije nafte Sisak. Stoga je prvostupanjski sud zaključio da tuženik nije dokazao činjenicu da nije ranije primio dokumentaciju kojom se dokazuje ispravnost goriva te je odbio njegov dokazni prijedlog za saslušanjem svjedoka na tu okolnost. Zbog toga je temeljem odredbe čl. 376. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 03/05, 41/08 i 125/11; dalje: ZOO) ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev dok je na temelju čl. 451. st. 3. ZPP-a održao na snazi platni nalog. Pored glavnog iznosa, prvostupanjski je sud ocijenio osnovanim i zahtjev za isplatom zakonskih zateznih kamata temeljem čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a te obračunate kamate temeljem čl. 31. st. 2. ZOO-a.

Tuženik u žalbi ističe da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer je donio proturječnu presudu, pri čemu navodi da je u dispozitivu odluke dosudio tužitelju zakonsku zateznu kamatu po stopi od 15% godišnje do 31. prosinca 2007., a da je iz drugog dijela dispozitiva u kojem se navode pojedini računi vidljivo da svi dospijevaju u 2008. godini. Zatim navodi kako iz obrazloženja nije jasno je li sud uzeo kao dokazano da tužitelj nije dostavio na vrijeme potrebne izjave o usklađenosti, a bez kojih tuženik nije mogao raspolagati predmetnim gorivom. Prema shvaćanju tuženika, navedenu

činjenicu trebao dokazati tužitelj, a ne tuženik pa da je u tom dijelu pogrešan zaključak prvostupanjskog suda. Isto tako, tuženik smatra da je pogrešno prihvaćen zahtjev za isplatom zakonskih zateznih kamata budući da je tužitelj tek tijekom ovog postupka dostavio potrebnu dokumentaciju te da je sud pogrešno odbio njegov dokaz za saslušanjem predstavnika tužitelja. Zbog navedenih razloga smatra da je ostvaren i žalbeni razlog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

U donošenju pobijane presude nije počinjena niti jedna od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, pa tako niti bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju ukazuje tuženik. Činjenica da je prvostupanjski sud u uvodu izreke naveo kamatnu stopu od 15% godišnje za razdoblje do 31. prosinca 2007., iako najraniji iznos dospijeva 10. siječnja 2008. ne čini takvu izreku nerazumljivom već se prema ocjeni ovog suda radi o očitoj omašci u pisanju koju prvostupanjski sud može ispraviti u svako doba u skladu s čl. 342. ZPP-a. Osim toga, ovaj sud je utvrdio da je očitu omašku u pisanju prvostupanjski sud počinio i prilikom odlučivanja o troškovima postupka jer je u iznosu koji je dosudio tužitelju ispustio posljednju decimalu (63.587,1 kn), dok je u iznosu za koji je odbio tužiteljev zahtjev (73.7472,00 kn) umjesto iza broja 7 upisao zarez nakon broja 2. Navedene pogreške prvostupanjski sud može ispraviti u svako doba.

Pravilno je prvostupanjski sud temeljem činjenice da je tužitelj isporučio tuženiku robu (naftno gorivo) koje je obračunato predmetnim računima, a da tuženik nije dokazao svoje prigovorne tvrdnje o plaćanju duga po zadužnici, ocijenio osnovanim tužbeni zahtjev i naložio tuženiku plaćanje kupoprodajne cijene u iznosu od 865.200,97 kn. Prvostupanjski je sud isto tako pravilno ocijenio neosnovanim tuženikov prigovor neurednog ispunjenja obveze zbog nedostavljanja izjava o usklađenosti, a koje prigovore tuženik ponavlja i u predmetnoj žalbi. Naime, tuženik nije dostavio niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazilo da su stranke kao pretpostavku urednog ispunjenja obveze ugovorile da je tužitelj prilikom isporuke robe bio dužan tuženiku ispostavljati izjave o usklađenosti, a niti je dokazao da je on to od tužitelja tražio ili da je zbog toga razloga prigovorio tužiteljevim računima. Kako u navedenom dijelu tuženik nije iznio niti određene činjenice u smislu čl. 219. st. 1. ZPP-a, prvostupanjski je sud pravilno na tu okolnost odbio izvoditi dokaz saslušanjem stranaka. Stoga ovaj sud ocjenjuje neosnovanim žalbene navode u kojima se navodi suprotno.

Osim pravilne odluke o glavnoj stvari, prvostupanjski je sud donio pravilnu i zakonitu odluku o sporednim potraživanjima s osnove zakonskih zateznih kamata u smislu čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a.

Slijedom svega navedenog, temeljem čl. 368. st. 1. ZPP-a presuđeno je kao u izreci.

Zagreb, 8. lipnja 2020.

Predsjednica vijeća
Ana Cvitković

Broj zapisa: **17896-9a378**

Kontrolni broj: **0ec0c-f8787-5bb22**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=ANA CVITKOVIĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.